

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

สำหรับประเทศไทย ในปี พ.ศ.2502 อองุ่น เย็นฤดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง การผลัดใบในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ ตลอดจนการสนทนากับนักเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 โรงเรียน พบว่าครูและนักเรียนสนใจวิชาผลัดใบ แต่การจัดและการบริหารยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านผลัดใบ ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะว่า การผลัดใบจะประสบผลสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่ติดใจวิชาผลัดใบของนักเรียน¹

ปี พ.ศ.2510 สุนันมาลัย สุเทพภักดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาผลัดใบในวิทยาลัยผลัดใบ โดยใช่แบบสอบถามนักศึกษาวิทยาลัยผลัดใบ ทั้ง ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง พบว่า สถานที่สำหรับเรียนวิชาผลัดใบมีไม่เพียงพอ ห้องปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา อุปกรณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะสำหรับการสอนว่ายน้ำ แบดมินตัน ฟันดาบ มีไม่เพียงพอ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอนเห็นว่า ผู้สอนเคร่งตอร์ระเบียบวินัยมาก ไม่ยอมให้นักศึกษาพักเหนื่อยในช่วงที่สอนเลย แต่ตอนท้ายชั่วโมงจึงให้พักเหนื่อยและเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว เกี่ยวกับการวัดผลนักศึกษา ควรมีการทดสอบทุกครั้ง เมื่อจบบทเรียน ไม่ควรทดสอบข้อเขียนในเวลาการสอนไม่จบหลักสูตร อาจารย์ผลัดใบ ควรให้นักศึกษามาเรียนนอกเวลา โดยจัดชั่วโมงเพิ่มขึ้น ปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนพบคือ นักศึกษามีความรู้ไม่เท่ากัน อุปกรณ์และสถานที่ไม่พอเพียงกับจำนวนนักศึกษา²

¹ อองุ่น เย็นฤดี, "การผลัดใบในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2502).

² สุนันมาลัย สุเทพภักดี, "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาผลัดใบในวิทยาลัยผลัดใบ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510).

• ในปี พ.ศ.2511 อนันต์ อัครฐุ ไททำการวิจัยเรื่อง การศึกษาประมวลการสอน และปัญหาการ สอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา 1 โดยใช้แบบสอบถามตามอาจารย์ใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ของกรม วิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษา 1 ซึ่งมี 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการสอนพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้าน การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน กิจกรรมที่นิยมสอนมากที่สุดคือ กายบริหาร จำนวนครูพลศึกษา สถานที่ และอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน¹

• ปี พ.ศ.2513 ไพฑูรย์ จัยสิน ไททำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการจัดและการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบผสม 13 โรงเรียน จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ ได้จำกัดตามปกติและนักเรียนให้ความสนใจดี โดยเฉพาะโปรแกรมการแข่งขันกีฬา ทั้งภายในและระหว่างโรงเรียน ส่วนโปรแกรมสำหรับเด็กที่ผิดปกติทางโรงเรียนก็ได้จัด แต่ไม่ได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบอยู่²

ในปีเดียวกัน เสมียน พิชิตกุล ไททำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการจัดและบริหารพลศึกษาในสถานฝึกหัดครู โดยใช้แบบสอบถามตามอาจารย์พลศึกษาจำนวน 62 คน ใน 25 สถานฝึก พบว่า อัตราส่วนของอาจารย์ต่อนักเรียนยังต่ำกว่าอัตราที่ทางกระทรวง กำหนด อาจารย์ส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี สถานที่ทำการสอนไม่พอ³

¹อนันต์ อัครฐุ, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการ สอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา 1" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

²ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบผสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)

³เสมียน พิชิตกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและบริหารงานพลศึกษาในสถานฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ปี พ.ศ.2514 เปล่งศรี เทพกฤษร ใ้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอน
พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี โดยส่งแบบสอบถามไป
ยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า
ผู้บริหารยังไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร จำนวนครูพลศึกษาอุปกรณ์ สถานที่
และสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ และพบว่าประสบการณ์ด้านการสอนของครูพลศึกษา
หญิงกับครูพลศึกษาชาย ไม่แตกต่างกัน ¹

ในปีเดียวกัน สุภาภรณ์ สุขถาวร ใ้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชา
พลานามัย ในสถาบันฝึกหัดครู โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย ใน
สถาบันฝึกหัดครู 25 แห่ง จำนวน 74 คน พบว่า ครูผู้สอนมีไม่เพียงพอและส่วนมากยังมี
วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี อุปกรณ์ สถานที่ยังมีไม่เพียงพอ ประมวลการสอนยังไม่สอดคล้องกับ
เนื้อหาวิชาและยังไม่เห็นแนวทางในการสอน ²

ปี พ.ศ.2516 วิโรจน์ มุกข์กันต์ ใ้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษา
ในโรงเรียนเทศบาลกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามถามครู 160 คน พบว่าปัญหา
การสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลกรุงเทพมหานครมีครูไม่เพียงพอ ใช้ครูประจำชั้นสอน
ชั่วโมงการสอนมากเกินไป อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ ปัญหา
จากผู้บริหาร ทัศนคติเรียน การสอนในชั่วโมง ผู้ปกครอง พลศึกษานิเทศก์ ครูพลศึกษาแต่ละ
กลุ่มประสบปัญหาปานกลาง ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิพลศึกษาประสบปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิพลศึกษา ³

ในปีเดียวกัน จินตนา กสิกร ใ้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความ
ต้องการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาล โดยใช้แบบสอบถามครูใหญ่

¹ เปล่งศรี เทพกฤษร, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน
จังหวัดพระนคร-ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

² สุภาภรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู",
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

³ วิโรจน์ มุกข์กันต์, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพ-
มหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

และอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลมีความต้องการครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการสอน มีอุปกรณ์วัสดุสำรอง และมีครูพลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษามากกว่าโรงเรียนราษฎร์¹

ในปี พ.ศ.2517 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล มัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร้อยละ 98 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ร้อยละ 82 โปรแกรมสนันทนาการ ร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนปกติ ร้อยละ 10 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาดำเนินกิจกรรมที่ว่าง มีน้ำใจนักกีฬาและสร้างความสามัคคี กิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนและแข่งขันมาก คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตันและยิมนาสติกส์ การดำเนินการด้านโปรแกรมพลศึกษา ได้จัดให้สนองความต้องการความสนใจของนักเรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนพลศึกษาและแข่งขันกีฬาตามความสามารถของแต่ละบุคคล สำหรับปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษา โรงเรียนยังคงมีปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูพลศึกษาที่ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน²

¹จินตนา กลสิกร, "การเปรียบเทียบความต้องการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

²คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

ในปี พ.ศ.2518 ชัชชัย โกมารทัต ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8 ได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลานามัยทุกคนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนรัฐบาลทุกโรงเรียนในเขตการศึกษา 8 ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาทั้งหมด จำนวน 20 โรงเรียน ประชากรทั้งหมด 38 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากยังมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และต้องสอนทั้งชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดครูพลานามัย ขาดเอกสารและคู่มือหลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสมกับนักเรียน ครูและโรงเรียน ส่วนเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเหมาะสมอยู่แล้ว อุปสรรคและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษายังมีไม่เพียงพอ¹

ในปีเดียวกัน ชนะ แสนงาม ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี โดยส่งแบบสอบถามสอบถามไปยังครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษาและเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 265 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

- การจัดครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่มอบหมายให้ครูประจำชั้นสอนเอง เพราะไม่มีครูที่มีวุฒิพลศึกษา และตำแหน่งเป็นครูพลศึกษา
- ครูใหญ่ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาทางด้านพลศึกษา การปฏิบัติงานในหน้าที่ นอกจากรับผิดชอบทางด้านบริหารโรงเรียนแล้ว ยังต้องทำการสอนนักเรียน สัปดาห์ละเกินกว่า 20 ชั่วโมงอีกด้วย

---

¹ชัชชัย โกมารทัต, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

- การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่
ดำเนินการโดยใช้เงินบำรุงการศึกษาที่เก็บจากนักเรียน
- การจัดกิจกรรมวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช
2503 โดยส่วนรวมแล้วพบว่า กีฬาประเภทลูกบอลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เกมส
งาย ๆ แครบบอล ฟุตบอล และกายบริหาร
- กิจกรรมที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์การสอนมากตามลำดับ คือ แครบบอล
กรีฑา ตะกร้อ ห่วงยาง บาสเกตบอล แสน์บอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส เนตบอล
และแบดมินตัน และพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดสิ่งประกอบในการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษาที่จำเป็นคือ เครื่องชั่งน้ำหนัก เทปวัดความยาว และนาฬิกาจับเวลา ¹

• ปี พ.ศ. 2521 ปิยวรรณ เพ็ญสุภา ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการสอน
พลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย โดยส่งแบบสอบถามไป
ยังครูสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย โรงเรียนละ 3 คน
จำนวน 230 โรงเรียน พบว่า ครูพลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีงานรับผิดชอบมาก อุปกรณ์
และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษายังไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีทักษะทางกีฬาและเด็ก
ต้องการวิ่งเล่นมากกว่าฝึกกิจกรรม ²

¹ ชนะ แสงงาม, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2518).

² ปิยวรรณ เพ็ญสุภา, "ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนใน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521).

และในปีเดียวกัน วิสิฐ เขมะภาคะพันธ์ ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาการจัดและ
 ดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนพิศษการในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้สร้าง
 บสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผลศึกษาที่สอนอยู่
 ในโรงเรียนพิศษการ จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนพิศษการในกรุงเทพมหานคร
 ได้จัดทั้งด้านการสอนผลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬา
 ระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ สำหรับการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียน
 ที่ผิดปกติมีจำนวนน้อยมาก การสอนผลศึกษาในโรงเรียน ส่วนใหญ่เน้นในด้านการพัฒนาทางร่างกาย
 จิตใจ อารมณ์และสังคม ทางโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนวิชาตามภาคบังคับในหลักสูตร แต่ได้
 จัดสอนวิชาอื่นทดแทนคือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอลและลีลาศ การจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
 ได้เน้นในด้านการสามัคคีกลมเกลียวมีระเบียบวินัย ได้จัดแข่งขันในกิจกรรมประเภทบาสเกตบอล
 และวอลเลย์บอล เวลาที่จัดคือตอนพักกลางวันและหลังเลิกเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่าง
 โรงเรียนได้เน้นในด้านการสามัคคีกลมเกลียว และมีน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมที่จัดได้แก่บาสเกตบอล
 วอลเลย์บอล ฟุตบอล แบดมินตัน ตะกร้อ และเทเบิลเทนนิส ที่ทางกรมผลศึกษาและกรุงเทพมหานคร
 จัดขึ้น การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการได้เน้นหนักทางด้านให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และ
 เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยจัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจได้แก่ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล
 แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และเกมเบ็คเตลด็ค โดยจัดตลอดปี ตอนพักกลางวันและหลังเลิกเรียน
 ตลอดจนวันสำคัญของโรงเรียน ปัญหาการสอนผลศึกษาในโรงเรียนพิศษการยังคงมีอยู่มาก ได้แก่
 สถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และจำนวนครูผลศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่าย
 บริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาผลศึกษาเท่าที่ควร ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ผลศึกษาของ
 โรงเรียนรัฐบาลและเอกชนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาใน
 โรงเรียนนั้นส่วนใหญ่แล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05¹

¹ วิสิฐ เขมะภาคะพันธ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน
 พิศษการในเขตกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิตวิทยา บัณฑิต-
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2521).

ปี พ.ศ.2522 สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ ใ้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาการจัดและ
 ค่าเนิการโปรแกรมผลศึกษา ในสถาบันอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยใ้แบบสอบถาม
 ตามครูผลศึกษาที่สอนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 38 คน พบว่า สถาบันอาชีวศึกษาในกรุง-
 เทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาทั้งในคานการ สอนผลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขัน
 กีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ สำหรับ
 การจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ดึกปลกก็มีจัน้อยมาก และครูสอนวิชาผลศึกษามีจำนวนไม่
 เพียงพอ ซากสถานที่สำหรับสอนกิจกรรมในร่ม และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากการ
 เขารวมกิจกรรม และซากการสนับสนุนจากผู้บริหาร ในคานความคิดเห็นของครูผลศึกษาในสถาบัน
 รัฐบาลและสถาบันเอกชน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและค่าเนิการโปรแกรมผลศึกษาและ
 ปัญหาการจัดโปรแกรมผลศึกษา ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่
 ปัญหาคานสถานที่ ครูผลศึกษาในสถาบันรัฐบาลประสบมากกว่าครูผลศึกษาในสถาบันเอกชน ¹

003716

การวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ปี ค.ศ.1963 สภาสุศึกษา พดศึกษาและนันทนาการ ระหว่างชาติ
 ใ้ทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่อง พดศึกษากับการจัดเกมส์เล่นในหลักสุกร โดยส่งแบบสอบถาม
 ไปยังสมาชิก จำนวน 106 ประเทศ ใ้รับกลับคืน 48 ประเทศ พบว่า ผู้ตอบใ้เน้นปัญหา
 สำคัญของการพดศึกษาไว้ 2 ประการคือ ความต้องการในคานบุคลากรที่จะสอนวิชาพดศึกษา
 และความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ใ้ใ้ในการสอนวิชาพดศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ, "ปัญหาการจัดและค่าเนิการโปรแกรมผลศึกษาในสถาบัน
 อาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพดศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

ส่วนปัญหาอื่นๆรองลงมาได้แก่ ความต้องการเกี่ยวกับอุปกรณ์ ความช่วยเหลือทางด้านกา
การเงิน และความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา¹

ใน ค.ศ.1964 เทเลอร์ และ วอลเตอร์ (Taylor and Walter) ทำ
การศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา (Organization
Plans for Teaching Physical Education in Elementary) โดยใช้แบบสอบถาม
ถามครูพลศึกษาและครูใหญ่โรงเรียนที่อยู่ในเมืองและนอกเมือง 30 โรงเรียน พบว่า ร้อยละ
79 ใช้ครูประจำชั้นสอนพลศึกษา ร้อยละ 2 ไม่มีการสอนพลศึกษา โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่
จะมีการวางแผนการสอน จำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ศึกษานิเทศก์ไม่ได้ให้ความช่วย
เหลือ²

เบคเคอร์ (Becker) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษา
สำหรับชายในวิทยาลัยชุมชนโอริกอน" (Organization Plans for Teaching Physical
Education in Elementary School) ในปี ค.ศ.1971 โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐาน
ของ นีลสัน ออลสัน (Neilson - Omer Allison) ส่งไปยังวิทยาลัยชุมชน 12
แห่ง ในรัฐโอริกอน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูพลศึกษามีความสนใจในวิชาชีพของตนเป็น
อย่างยิ่ง การเตรียมตัวในการสอนวิชาพลศึกษาของครูมีการเตรียมตัวอย่างดี อุปกรณ์
และเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษามีอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย การจัด
ดำเนินโปรแกรมพลศึกษาและ โปรแกรมกิจกรรมพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ข้อเสนอแนะของ
ผู้วิจัยคือ ควรมีการประเมินผลโปรแกรมทุกๆ 5 ปี³

¹ICHPER, "ICHPER Questionnaires Report Part I : Physical
Education and Games in the Curriculum," ICHPER (Washington D.C.,1963),P.56.

²S.Boyd Taylor and Walter H.Worth, "Organization Plans for
Teaching Physical Education in Elementary Schools" The Alberta Journal
of Education Research 10 (July 1964) : 90

³Charles Jacob Becker, "An Evaluation of Physical Education
Programs for Men in Oregon Community Colleges, "Dissertation Abstracts
31 (April 1971) : 5172 A.

ปี ค.ศ. 1971 โรบินสัน (Robinson) ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจ
โปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนหญิงในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐอลาบามา"

(A Survey of the Girls' Physical Education Programs for the Secondary
School in the State of Allabama) โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนพลศึกษา
จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า จำนวนจำนวนนักเรียนประมาณร้อยละ 84
มีนักเรียนห้องละ 50 คน หรือน้อยกว่า วิธีการแบ่งลำดับนักเรียนโดยใช้ระดับเกรดมีร้อย
ละ 30 วิชาพลศึกษาปรากฏเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน ประมาณร้อยละ 63 มี
การจัดโปรแกรมพิเศษ สำหรับนักเรียนปกติประมาณร้อยละ 61 มีการจัดการแข่งขันกีฬา
ระหว่างโรงเรียนประมาณร้อยละ 81 ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนที่ทำการสำรวจจัด
โปรแกรมพลศึกษาได้อย่างไม่สมบูรณ์ เพราะขาดเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และ
การสนับสนุนจากผู้บริหาร ¹

ในปีเดียวกัน คอรรี (Korri) ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา
ในมลรัฐมินเนโซต้า" (Instructional Problems Encountered by Women Physical
Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as
Expressed by Physical Education Majors in Minnesota) โดยใช้แบบสอบ
ถามตามครูพลศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
จำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่งๆ มีมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมสนองความต้องการได้
ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ²

¹Mabel Grenshaw Robinson, "A Survey of the Girls' Physical
Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama,"
Dissertation Abstracts 31(April 1971) : 5185. A.

²Lea Jean Korri, "Instructional Problems Encountered by
Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching
Competency as Expressed by Physical Education Majors Minnesota"
Dissertation Abstracts 31 (April 1971) : 5181 A.

ปี ค.ศ.1972 โคเกอร์ (Coker) ทำการสำรวจ "โปรแกรมพลศึกษา สำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมลรัฐลุยเซียนา" (A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools) โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 65 โรงเรียนและสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษา จำนวน 75 คน พบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมาก แต่ยังคงขาดผู้ทำงานด้านนี้รวมทั้งการวางแผนงานสำหรับผู้สอนพลศึกษา ได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนพลศึกษาอย่างดี แต่การสอนพลศึกษายังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ¹

ในปีเดียวกัน เฮิน (Hein) ได้ทำการ "สำรวจการจัดโปรแกรมพลศึกษามัธยมในโรงเรียนของมลรัฐฮาวาย" (A Survey to Determine the State of the Secondary Health and Physical Education Program in the Districts and Islands in the State of Hawaii) โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี ²

• ซัวเรซ (Suarez) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมชุมชน เปอร์โต ริโก" (An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico) ในปี ค.ศ.1974 โดยใช้แบบประเมินผลส่วนที่ 4 - 13 ของแบบ

¹Gordon Engene Coker, "A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools," Dissertation Abstracts. 33(October, 1972) : 1484-1485 A.

²Wilna Speck Hein, "A Survey to Determine the State of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts. 33 (November, 1972) : 2149 A.

ประเมินผลของโรงเรียนมัธยมแห่งชาติ (National Study of Secondary School Evaluation) นำมาประเมินผลโรงเรียนมัธยมชุมชนในเปอร์โต ริโก จำนวน 12 โรงเรียน ผลการวิจัย ปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้นั้นเป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงและสภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อยไม่มีจำนวนนักเรียนที่แน่นอนในการเรียนพลศึกษาในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งทำให้เป็นผลกระทบต่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของวิชาพลศึกษา ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงโปรแกรมพลศึกษาในทุกสถาน เพื่อที่จะจัดการพลศึกษาให้แก่ นักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีคุณภาพที่สุด¹

ปี ค.ศ. 1975 วิลลาร์ด (Willard) ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของมลรัฐเทนเนสซี" (An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools) เพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีความรู้และความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา กับผู้บริหารและครูที่ไม่มีความรู้และความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ ถามผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 113 คน เกี่ยวกับด้าน ปรักฎการ จัดและการดำเนินการบริหาร การจัดชั้นเรียนและโปรแกรมการสอน ครูผู้สอน อุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก เทคนิคและวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความเข้าใจและไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษากับครูประจำชั้น เกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา²

¹ Jose M. Portela-Suarez, "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts 35 (March 1975) : 5908-A.

² Hensley Ralph Willard, "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools, Dissertation Abstracts 36 (August 1975) : 765 A.